

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь, твой народ дачакаецца Залацістага, яснага дня! М. Багдановіч.

№15 (233) КАСТРЫЧНІК 2017 ГОД

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

ШУМІЛІНШЧЫНА – СЯРОД БЕДНЫХ РЭГІЁНАЎ

У спісе рэгіёнаў з самымі нізкімі зарплатамі на Віцебшчыне Шумілінскі раён па-ранейшаму намнога адстае ад сярэдне-абласнога паказчыка.

Топ раёнаў са стабільна нізкімі заробкамі па-ранейшаму ўзначальвае Шаркаўшчынскі раён, дзе ў сярэднім атрымліваюць усяго 510 рублёў. Для параўнання: больш за ўсіх зарабляюць у Беларусі жыхары Салігорскага раёна — 1 395,3 рубля.

Паводле даных Нацыянальнага статыстычннага камітэта самыя нізкія заробкі за жнівень месяц - па Віцебскай вобласці, якая размясцілася за Магілёўскай вобласцю. А намінальны сярэднемесячны заробак Шумілінскаму раёну яшчэ ніжэйшы, чым у суседніх раёнах.

Дарэчы, Нацстаткамітэт цяпер ужо не дае ў адкрытым доступе сярэднемесячную зарплату за жнівень, а публікуе толькі намінальны сярэднемесячны заробак за восем месяцаў 2017 года. Таму гэтая лічба па Шумілінскаму раёну складае ў сярэднім 519,4 рублёў. Пры гэтым сярэдняя зарплата па Віцебскай вобласці — 714,3 бел. рублёў, выходзіць, што наш раён амаль на 200 рублёў не дасягнуў сярэднеабласнога паказчыка. Адпаведна ў Сенненскім раёне заробак складае — 533,4 руб, у Бешанковіцкім — 508,5 руб., у Лёзненскім — 521,2 руб.

Па ўсяму відаць, што выйсці на абяцаны кіраўнікам краіны сярэдні заробак у 500 даляраў не рэальна, бо па курсу Нацбанка за жнівень у даляравым эквіваленце заробак не дацягвае і да 400 даляраў — 367,8 даляра.

А. Прылуцкі

ЖЫВІ ЯК ГАСПАДАР

ШУМІЛІНСКАЕ РАЙПО ЗБАНКРУТАВАЛА

Зараз у Шумілінскім раёне ідзе рэарганізацыя райспажыў-таварыства шляхам далучэння да Бешанковіцкага райпо.

Як пісала 12-га кастрычніка раённая газета шумілінцаў "Герой працы", у невялікіх вёсачках чакаюць прыезду аўталавак, укамплектаваных таварам Бешанковіцкага райпо, таксама са спадзяваннем на добры асартымент. Але ў цэлым гандлёвае абслугоўванне як Мішневіцкага сельсавета, так і Шумілінскага раёна наогул, пакуль не задавальняе мясцовыя ўлады.

17-га кастрычніка асабісты прыём грамадзян у Мішневічах правёў старшыня Шумілінскага райвыканкама Аляксандр Снараў.

Зноў цытуем Шумілінскую раёнку: "Яму было цікава пазнаёміцца з крамай райспажыўтаварыства, якая перайшла ў Бешанковіцкае райпо. І трэба адзначыць, ва ўсіх склаліся прыемныя ўражанні ад прадстаўленага ў краме асартыменту."

Між тым, калі не кранацца асартыменту, а прааналізаваць кошты тавараў, райпоўскі гандаль не здасца такім ужо выгадным. У Бешанковіцкім раёне цэны на асноўныя харчовыя тавары ў райпоўскіх крамах на 10 - 15 % вышэйшыя за прадпрымальніцкія крамы. У еўраоптавай дастаўцы ж некаторыя тавары наогул танней да 40 %.

Так аўсяныя шматкі ў "е-дастаўцы" каштуюць усяго 58 капеек за паўкілаграмовы пакунак, а ў магазінах бешанковіцкага райпо 86 капеек. Кілаграм таннага еўраоптаўскага цукру каштуе 1 рубель 28 капеек, а ў райпоўскіх крамах ягоны кошт даходзіць да 2-х рублёў.

А таму здаецца, што шумілінцы ідуць не тым шляхам. Аб'яднанне з "перадавым" бешанковіцкім райпо не прынясе шумілінскаму люду палёгкі. Бо галоўнай людской праблемай з'яўляецца аніяк не бедны асартымент, а бедны, худзенькі рубель. Але даваць "зялёнае святло" Еўраопту ні бешанкоўскія, ні шумілінскія чыноўнікі яўна не збіраюцца.

beshankovichy.by

ПАРТАЛ ТВАЙГО ГОРАДА: HTTP://SHUMILINA.BY

РЫНАК ПРАЦЫ

ВАКАНСІЙ УСЕ МЕНЕЙ

У базе дадзеных Дзяржаўнай службы занятасці па Шумілінскаму раёну на пачатак кастрычніка маецца ўсяго 59 вакансій. А гэта на 21 працоўнае месца меней, чым было селетняй вясною на пачатак красавіка.

Як склалася перадусім, найбольшая колькасць вакансій маецца у сельскай гаспадарцы, тут патратуецца 15 рабочых і спецыялістаў.

Сярод іх найбольшая запатра-бaванасць сельгаспрадпрыемстваў у апаратарах машыннага даення. Так, «Шумілінскаму райаграсервісу» патрабуецца апаратар машыннага даення з сярэднемесячнай зарплатай у 265 рублёў, яшчэ аднаго апаратара запрашае саўгас «Ульскі» (вёска Кардон, заробак — ад 400 рублёў). Чакаюць апаратара і ў ААТ «Ляжні», дзе абяцаюць зарплату 350 рублёў, есць працоўнае месца для апаратара машыннага даення ў ААТ Прыдзвінскі — 300 рублёў. Апрoч таго, у ААТ Ляжні знойдзецца месца для жывёлавода — ад 350 рублёў. Яшчэ аднаго апаратара машыннага даення запрашаюць на працу ў саўгас «Ульскі», дзе заробак 400 руб.

Да таго ж на сяле вельмі патрэбны наступныя спецыялісты: заатэхнік з вышэйшай адукацыяй у ААТ «Прыдзвінскі» (Крывое Сяло) з акладам ад 310 рублёў, бухгалтар з сяреднеспецыяльнай адукацыяй — ад 310 руб., эканаміст (адукацыя вышэйшая, аклад ад 475 руб.), механік — сяреднеспецыяльная, ад 310 руб. Ёсць адна вакансія для трастарыста-машыніста — 310 руб.

У саўгасе «Ульскі» чакаюць на пасаду галоўнага бухгалтара (адукацыя вышэйшая, аклад ад 500 руб), галоўнага эканаміста (вышэйшая, 500 руб.). Саўгас «Сіроцінскі» таксама шукае на працу рабочых: трактарыста (прафесійна-тэхнічаная адукацыя, 265 руб.), вадзіцеля аўтамабіля і апаратара машыннага даення — усім таксама заробак 265 рублёў у месяц. Маецца свабодная вакансія на пасаду загадчыка малочна-таварнай фермы с акладам у 279 руб.

Шумілінская жыллёва-камунальная гаспадарка мае попыт на работнікаў тэхнічных спецыяльнасцяў. Тут змогуць працаўладкаваць машыніста (качагара) кацельнай, заробак 300 руб., электрагазазваршчыка пятага разраду — 400 руб, вадзіцеля аўтамабіля — 270 руб.

Шумілінскае прадпрыемства меліяратыўных сістэм таксам запрашае на працу вадзіцеля аўтамабіля катэгорыі «Д» з абявязковым вопытам работы, заробак 350 руб. і трактарыста — 400 руб.

Есць сем свабодных пасадаў у Шумілінскім райвыканкаме. Аддзел ідэалагічнай работы, культуры і па справам моладзі запрашае на пасаду дырэктара дома, (палаца культуры) с вышэйшай адукцыяй, аклад 265 руб. Загадчык дома культуры (Башнёўскага сельскага клуба на часдэкрэтнага адпачынку), аклад — 270 руб. Кіраўнік гуртка, клуба па інтарэсам, мастацкі кіраўнік, аккампаніятар — усім па 265 руб.

Яшчэ у райвыканкаме зможа працаўладкавацца інжынер-тэплатэхнік, адукацыя вышэйшая, аклад –350 руб.

Дзяржаўнаму прадпрыемству ПМК-70 патрабуецца вадзіцель аўтамабіля, заробак 281 руб, а на Обальскі керамічны завод — вадзіцель пагрузчыка (280 руб.).

У дзяржаўныя ўстановы раёна патрабуюца: «Белдзяржстрах» — страхавы агент (265 руб.) і сацыяльны работнік (тэррытарыяльны цэнтр сацыяльнага абслугоўваня насельніцтва, в. Мішкавічы) — 265 руб.

Шумілінская раённая бальніца запрашае на работу фельчара (500 руб), урача-спецыяліста (500 руб.), медсястру -(350 руб.). Бальніца мае патрэбу ў электрагазазваршчыку (265 руб.)

Па ўсяму відаць, што за апошні месяц у раёне нейкі выбар вакансій пакуль ёсць, хаця і не такі шырокі, як паўгода таму. Калі ўлічваць той факт, што ў чэрвені было зарэгістравана 140 беспрацоўных, а ў службу занятасці звярнулася за пяць месяцаў ад пачатку года 247 чалавек, то сітуацыя па працаўладкаванню насельніцтва на Шумілінншчыне прымушае чакаць лепшага. Паводле афіцыйных даных каэфіцыент напружанасці на рынку працы складае 1,0. Гэта азначае, што колькасць вакансій роўная колькасці беспрацоўных. Аднак праблема заключаецца яшчэ і ў тым, што прадпрыемствам і арганізацыям патрабуюцца кваліфікаваныя спецыялісты. Але працу шукаюць нямала і тых жахароў раёна, якія не маюць прафесійнай адукацыі. Прычым больш за палову беспрацоўных складаюць жанчыны з агульнай сярэдняй адукацыяй.

Дарэчы, больш за 1100 працаздольных чалавек наогул не ўцягнуты ў эканоміку раёна. Пры гэтым каля 600 жыхароў Шумілінскага раёна працуюць за яго межамі і за межамі краіны. Паводле начальніка ўпраўлення па працы райвыканкама Святланы Валекавай — працоўныя рэсурсы раёна складаюць 10675 чалавек, заняты ў раёне толькі 7639 чалавек. Каля трох тысяч шумілінцаў зусім не задзейнічаны ў эканоміцы. Як бачна, беспрацоўе, занятасць і працаўладкаванне насельніцтва па-ранейшаму застаюцца самымі актуальнымі праблемамі на Шумілінншчыне.

Яна Вайтовіч

ІНВЕСТЫЦЫІ

НОВАЯ АЗС У АГРАГАРАДКУ МІКІЦІХА

На сённяшні дзень будаўніцтва АЗС у аграгарадку Мікіціха знаходзіцца ў стадыі завяршэння. Цяпер пасля асноўных маштабных работ даводзяць да ладу аддзелку памяшканняў, усталёўваюць навясныя панэлі, праводзяць электрасеткі, вентыляцыю і асфальтуюць пляцоўкі.

Пры ўсім тым, што 8-9 месяцаў з'яўляліся нарматыўнымі тэрмінамі будаўніцтва, цяпер здача АЗС набліжаецца да сярэдзіны-канца лістапада. Як вядома, будаўніцтва паўнавартаснай АЗС у Мікіцісе заказчыкам «Беларуснафта-Віцебскаблнафтапрадукт» распачалося ў ліпені. Такім чынам важны аб'ект прыдарожнага сэрвісу ўводзяць у эксплуатацыю з апераджэннем планаў і графікаў.

Прынамсі, калектыў генеральнага падрадчыка ТАА БМСУ —4 з Мінска працуе і ў выхадныя дні. На аб'екце працуе ад 7 да 10 адзінак дарожнай тэхнікі, у агульнай складанасці колькасць будаўнічага персаналу з субпадрадчыкамі налічвае 50 —60 рабочых. Кошт будаўніцтва АЗС у аграгарадку Мікіціха ацэньваецца ў 3 мільёны рублёў.

Паводле слоў аднаго з прарабаў, зараз работа кіпіць у асноўным будынку: неўзабаве завяршацца аддзелачныя работы, паралельна ідуць работы па ўсталяванню вентыляцыі, электра — і слабаточных сетак, ацяплення, кандыцыяніравання. Таксама рабочыя праводзяць абшыўку будынка і ладзяць навясныя дэкаратыўныя панэлі, ужо пракладзены ўсе інжынерныя сеткі (каналізацыя, вадаправод, электрасветавыя сеткі, сувязь).

Поўным ходам ідзе падрыхтоўка да асфальтавання ўсіх пляцовак — за тыдзень плануюць пралажыць увесь асфальт і тратуарныя дарожкі. Калі раней была праблема с пяском, дык яе хутка вырашылі — пясчана-гравійную сумесь на верхнія слаі самазвaламі завозяць з Віцебска.

Сабосабой, што гэта адпаведна будзе паўнавартасная аўта-заправачная станцыя на 3 калонкі. Апроч таго, тут прадугледжаны кафэтэрый з гандлёвай залай на 120 кв метраў, магазін і аўтастаянка. На АЗС змогуць уладкавацца на працу 12 чалавек.

Алесь Шумскі

ЗДАРЭННІ, КРЫМІНАЛ

КРАДЗЁЖ З УЗЛОМАМ

Беспрацоўны ўзламаў дзверы гаража і скраў бензін

Апоўдні 30 верасня ў міліцыю звярнуўся 52-гадовы вадзіцель, які расказаў, што ноччу невядомы зламыснік, узламаўшы дзверы, пракраўся ў гараж, размешчаны каля дачнага дома і здзейсніў крадзеж АКБ і 20-ці літраў бензіну.

Нанесеная шкода ацэньваецца ў 77 рублёў. Супрацоўнікамі міліцыі ўстаноўлена, што злачынства здзейсніў 42-гадовы непрацуючы, раней судзімы за крадзеж. Супраць мужчыны ўзбуджаная крымінальная справа па частцы 2 артыкула 205 КК.

ЗБІЎ ЖАНЧЫНУ

У Шумілінскім раёне кіроўца «Пежо» да смерці збіў жанчыну-пешахода.

Смяротны наезд на пешахода быў здзейснены ў пятніцу 13 кастрычніка ў вёсцы Мікіціха (на 54-м км аўтадарогі Віцебск-Полацк-мяжа Латвіі) каля 20.40.

33-гадовы жыхар горада Віцебска на аўтамабілі «Пежо 406» наехаў на жанчыну-пешахода, якая перасякала праезную частку па нерэгуляваным пешаходным пераходзе. 48-гадовая жанчына атрымала цяжкія цялесныя пашкоджанні і была шпіталізавана ў Шумілінскага ЦРБ. Аднак выратаваць яе не ўдалося – праз два з паловай гадзіны яна памерла.

СЕЛЬСКАЯ ГАСПАДАРКА

ШТО МОЖА СТАЦЬ ПАЛАЧКАЙ-РАТАВАЛАЧКАЙ

Тры апошнія гады Шумілінскі раён вырошчваў збожжавыя культуры практычна без мінеральных угнаенняў: забяспечанасць імі была на ўзроўні 5-7 працэнтаў. На тукі ў большасці гаспадарак проста няма грошай. Адсюль і нізкія намалоты. У 2017-м з гектара атрымана па 21 цэнтнеры. Агульны збор збожжа – 20 тысяч тон.

Для таго каб забяспечыць пагалоўе буйной рагатай жывёлы дастатковай колькасцю канцэнтраваных кармоў, трэба 15 тысяч тон збожжа. На складах – у 6 разоў менш. Быў невялікі дзяржзаказ, страхавы і насенны фонды, аднак ільвіную долю прыйшлося аддаць для пагашэння даўгоў, купляць за збожжа паліва, запчасткі і многае іншае. Словам, на збожжы тут не разбагацееш, улічваючы, што ў будучыні грошы на мінеральную падкормку ўраджаю з неба не зваляцца. З-за недахопу канцэнтратаў эфектыўнасць жывёлагадоўлі адна з самых слабых у краіне. У мінулым годзе ад каровы надаілі па 2700 кілаграмаў малака, у гэтым годзе чакаецца нават менш. Як пераламаць сітуацыю, ці можна гэта зрабіць наогул?

Збожжа ў структуры раллі КУСГП «Сіроцінскі» займае 56 працэнтаў. Гэта шмат. Але пры ўраджайнасці 24 цэнтнеры з гектара далёка не з'едзеш. Дырэктар Мікалай Прыгодзіч лічыць: трэба выходзіць на 40 адсоткаў. Праўда, адразу ўзнікае пытанне, а што перашкаджала гэта зрабіць раней, аднак я не стаў на ім засяроджвацца, а паспрабаваў разам з кіраўніком разабрацца, што можа стаць альтэрнатывай збожжавых…

Добрыпрыкладуг этымкірунку паказвае КГУСП «Ульскі». 3 гады таму пасевы канюшыны займалі тут 400 гектараў, сягоння – у два разы больш, у 2018-м хочуць давесці амаль да 1000.

Першы намеснік старшыні райвыканкама, начальнік упраўлення сельскай гаспадаркі і харчавання Віталь Коваль таксама прыхільнік траў. Не выпадкова на Шумілiншчыне сёлета пасевы кукурузы з 4 тысяч гектараў зменшыліся да 2 тысяч. Затое плошчы канюшыны ў чыстым выглядзе і ў сумесі са зёлкавай травой дасягнулі 7000 гектараў і далей будуць расці.

…Дзе шукаць дадатковыя крыніцы? У саўгасе «Ульскі» маюць намер стаўку зрабіць на зернебабовыя. У 2017-м іх у гаспадарцы пасеялі 250 гектараў – у шэсць разоў больш, чым у мінулыя гады. Сабралі 550 тон гароху. Частка прадалі, пакінулі на насенне, астатняе будзе добрай падтрымкай у кормавытворчасці.

Свой погляд на праблему пасяўных плошчаў у дырэктара ААТ «Аграбаравінка» Уладзіміра Арлова: трэба ўводзіць у севазварот старыя сенажацi і пашы, якія не выкарыстоўваюць шмат гадоў. На зямлі, якая "адпачыла" можна атрымаць больш ураджай нават без мінеральных угнаенняў. Напрыклад, у гэтым годзе на звычайных землях сабралі ў сярэднім па 15 цэнтнераў збожжа з гектара, а на свежых – да 30.

Далей, мяркуе кіраўнік, трэба больш вырошчваць рапсу. Напрыклад, пры мізэрнай ўраджайнасці збожжа ў 18 цэнтнераў з гектара можна атрымаць 300 рублёў, а ад такога ж колькасці рапсу - у 3 разы больш. Добрыя ідэі ў кіраўнікоў. Некаторыя нават пачалі ўвасабляць ў жыццё. Чаму ж няма аддачы? Больш за тое, справы ў жывёлагадоўлі раёна пагаршаюцца.

Аказалася, мала адвесці пад травы больш плошчаў. Трэба іх яшчэ і ў час выбраць, каб у карме было максімальную колькасць пажыўных рэчываў. ада іх яшчэ і ў час выбраць, каб у карме было максімальную колькасць пажыўных рэчываў. Вось з гэтым-то як раз праблема.

…Чаму не ідуць людзі ў гэтую прафесію? Адказ просты – мала плацяць. Таму лепш дзесьці ў іншым месцы зэканоміць, а прадстаўніку гэтай прафесіі даць высокую зарплату.

Кіраўнік так і паступіў. Аднаго асеменатара нават запрасіў з ветстанцыі, даў вялікую па мясцовых мерках зарплату - у сярэднім 800 рублёў у месяц. У перспектыве, калі будуць чаканыя вынікі, яна можа вырасці да 1000. Словам, зрабіў усё, каб чалавек трымаўся за працоўнае месца. Так ці варта паступаць і іншым кіраўнікам, каб зняць праблему.

Складаней з прадстаўнікамі масавых прафесій. Дырэктар «Аграбаравінкі» Уладзімір Арлоў растлумачыў: калі хто-то парушыў дысцыпліну, дапусцім, за п'янку, яго звальняюць. Але праз пару дзён даводзіцца прасіць чалавека вярнуцца назад, бо замяніць наогул няма кім. А гэта, груба кажучы, разбэшчвае кадры.

У Мікалая Прыгодзіча– іншая пазіцыя. Тут таксама не ўсё ідэальна. Але распрацавана стратэгія барацьбы з п'яніцамі. Па-першае, іх лечаць за сродкі гаспадаркі. Па-другое, лічыць Мікалай Уладзіміравіч, кожнаму аматару зялёнага змея трэба даваць выхаваўчыя ўрокі.

Дарэчы, Мікалай Прыгодзіч, зыходзячы з вопыту свайго гаспадаркі, прапануе не зацыклівацца толькі на малочнай жывёлагадоўлі, а займацца і мясной. Менавіта пра гэта, а таксама іншых нестандартных шляхах вырашэння праблем АПК на прыкладзе іншых раёнаў і рэгіёну ў цэлым пойдзе размова ў наступных лістах з Віцебскай вобласці.

(скарочана)

sb.by
Пераклад з расейскай рэдактара

НАЕХАЎ НА ВОЗ І ЗБЕГ

Аварыя адбылася раніцай 21 кастрычніка – легкавы аўтамабіль чорнага колеру наехаў на воз. Вадзіцель збег з месца здарэння.

Зараз віцебская ДАІ шукае вадзіцеля, які схаваўся з месца ДТЗ пасля сутыкнення з конны возам.

Легкавы аўтамабіль чорнага колеру пад кіраваннем неўстаноўленага вадзіцеля наехаў на воз, які рухаўся ў спадарожным напрамку (з боку вёскі да аўтадарогі Р20). У выніку аварыі ў рэанімацыю трапіў 53-гадовы жыхар аграгарадка Мікіціха, які кіраваў возам.

Супрацоўнікі міліцыі вывучылі фрагменты тыя машыны, што засталіся на месцы ДТЗ. Паводле папярэдняй інфармацыі, неўсталяваны аўтамабіль можа быць «Таётай».

ДАІ шукае сведкаў і відавочцаў ДТЗ. Інфармацыю пра аварыю можна паведаміць па нумарах 621-44-44 (velcom) і 721-44-44 (МТС).

Сяржук Крупскі
па матэрыялах
uvd.vitebsk.gov

ПАДПАЛІЎ ХЛЕЎ

Суд Шумілінскага раёна прызнаў вінаватым 25-гадовага жыхара вёскі Сіроціна, які шляхам падпалу спрабаваў знішчыць маёмасць аднавяскоўца з-за асабістых непрыязных адносін.

Падчас папярэдняга і судовага следства было ўстаноўлена, што раней судзімы мужчына, знаходзячыся ў стане алкагольнага ап'янення, прыйшоў ноччу да аднавяскоўца, каб урэгуляваць канфлікт, які ўзнік паміж імі, аднак апошні адмовіўся выйсці для размовы. Жадаючы адпомсціць, асуджаны вырашыў падпаліць гаспадарчыя пабудовы, размешчаныя ў двары дома пацярпелага. Пры гэтым ён усведамляў, што такія дзеянні маглі пацягнуць за сабой і больш цяжкія наступствы, паколькі жылыя дамы знаходзіліся ў непасрэднай блізкасці ад месца падпалу.

Прадухіліць распаўсюджванне агню ўдалося дзякуючы пільнасці суседкі, якая выйшла на вуліцу і ўласнымі сіламі ліквідавала ачаг узгарання.

З улікам меркавання дзяржаўнага абвінаваўцы суд Шумілінскага раёна прызнаў мужчыну вінаватым у замаху на наўмыснае знішчэнне маёмасці, здзейсненае агульнанебяспечным спосабам і прызначыў пакаранне ў выглядзе абмежавання волі тэрмінам на 2 гады з накіраваннем у выпраўленчую ўстанову адкрытага тыпу.

Сяржук Крупскі
па матэрыялах
prokuratura.gov.by

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым–зрабіцебясплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Світанак", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/svitanak.html для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

УЛАДА

ЦІ ЁСЦЬ ВАРЫЯНТЫ ЗМЕНЫ ЎЛАДЫ?

Здавалася б, сама пастаноўка пытання дзіўная. Бо ў дэмакратычным свеце існуе прапісаны ў Канстытуцыі стандартны спосаб змены ўлады праз выбары. Але ва ўмовах аўтарытарнага рэжыму ў Беларусі гэты механізм заблакаваны. Сапраўдных выбараў тут няма, легальны, легітымны спосаб змены ўлады немагчымы.

Тады якія існуюць іншыя, нелегітымныя, неінстытуцыянальныя сродкі і механізмы ўладных пераменаў? Яны ёсць — апісаны ў палітычнай літаратуры, шмат разоў адбываліся ў гісторыі.

Найперш, канечне, рэвалюцыя. Гэта калі народ выходзіць на вуліцы і зрынае існую ўладу. Як тое было 100 гадоў таму ў Расіі ці тры гады таму ва Украіне падчас другога Майдану.

Ужо даводзілася пісаць, што выбух народнага незадаволення — рэч непрадказальная і непрагназуемая. На мой погляд, беларусы саспелі, каб на выбарах прагаласаваць супраць Лукашэнкі, але не саспелі да рэвалюцыі. Хоць Лукашэнка вельмі баіцца вулічнага пратэсту, заўсёды рэагуе на яго вельмі хваравіта.

Варта заўважыць, што, увогуле, беларускае грамадства, паводле сваёй сацыяльнай прыроды з пэўным піетэтам ставіцца да дзяржавы, да парадку, які яна ўвасабляе. Таму верагоднасць рэвалюцыйнай змены ўлада нам падаецца невысокай.

Іншы варыянт нелегітымнага зрынання існага палітычнага рэжыму — дзяржаўны пераварот. Ён магчымы толькі з дапамогай сілавых структур.

АлеўБеларусі,уадрозненне, напрыклад, ад краін Лацінскай Амерыкі ці Турцыі, няма традыцыі ўмяшання войска ў палітычнае жыццё. Да таго ж у нашай краіне існуе, паводле маіх падлікаў, 9 (дзевяць!) структур з правам аператыўна-вышуковай дзейнасці. Усе яны сочаць адна за адной, а кіраўнікі падпарадкаваны непасрэдна Лукашэнку. У такіх умовах здзейсніць пераварот вельмі цяжка.

Апошнім часам шмат размоваў і публікацый наконт таго, што, магчыма, хутка Лукашэнка перадасць уладу нейкаму пераемніку. Хацелася б спыніцца на гэтым пытанні больш падрабязна.

Пытанне пра пераемніка ўсплывае ў асяроддзі палітызаванай публікі ў пэўныя моманты, калі здаецца, што яно набывае актуальнасць. Пра яго шмат казалі ў перыяд паміж 2001 і 2004 гадамі, калі Лукашэнка ўступіў у свой другі прэзідэнцкі тэрмін, а ў Канстытуцыі захоўвалася абмежаванне на займанне прэзідэнцкай пасады адным чалавекам. Потым з'яўленне Віктара Лукашэнкі як палітычнай фігуры актуалізавала гэтыя развагі. Зноў на гэтую тэму пачалі гаварыць пасля таго, як Пуцін саступіў пасаду прэзідэнта РФ Мядзведзеву. Ужо гэтым годам кіраўнік Беларусі падчас размовы з галоўным рэдактарам «Народнай волі» Іосіфам Сярэдзічам казаў, што задумваецца над тым каб сысці са сваёй пасады.

Адразу хачу адзначыць, што рэалізацыя такога варыянту ва ўмовах сённяшняй Беларусі выглядае малаверагоднай па некалькіх прычынах.Найперш,упостаці Аляксандра Лукашэнкі мы маем справу з чалавекам, у якога велізарная прага да ўлады. Для яго ўлада — гэта не толькі сэнс жыцця, але адзіна магчымы спосаб існавання. Ён увесь час атаясамлівае адхіленне яго ад улады з пагібеллю і кажа, што будзе абараняць сваю пасаду са зброяй, нават калі застанецца адзін.

Але нават калі раптам уявіць неверагоднае, што Лукашэнка стаміўся ад улады і захацеў бы яе пакінуць, то ўзнікае адна вялізная праблема. За чвэрць стагоддзя знаходжання на пасадзе ён вельмі шмат наварочаў, таму непазбежна ўзнікне пытанне аб адказнасці. Знойдзецца шмат людзей, прычым, не абавязкова з апазіцыі, каб з ім палічыцца. У выніку нельга выключаць, што пасля адстаўкі ён можа аказацца ў ролі падсуднага. Ці можна гэтага пазбегнуць, неяк гарантаваць недатыкальнасць з дапамогай заканадаўчых механізмаў ці асабістых абяцанняў ад пераемніка? Усё гэта зрабіць можна, аднак узнікае шэраг праблемаў.

Па-першае, як любы аўтарытарны кіраўнік, дзейны беларускі лідар нікому не верыць, падазрае ўсіх у нелаяльнасці, здрадзе. Ён ніводнаму чалавеку не зможа даверыць свой лёс.

Па-другое, ён разумее, што ў палітыцы любыя гарантыі і дамоўленасці з'яўляюцца адноснымі. Іх захоўванне зале¬жыць не ад ступені юрыдычнага замацавання, а ад суадносін палітычных сілаў. Любы закон ці нават артыкул канстытуцыі можна адмяніць. Аўгуста Піначэт у Чылі перад сваёй адстаўкай стварыў шматпавярховую сістэму гарантый уласнай недатыкальнасці. Аднак ад турмы яго выратавала толькі смерць. Вельмі шмат прыкладаў, як пад суд трапляюць былыя дыктатары.

Па-трэцяе, існуе варыянт, калі лідар сыходзіць са сваёй пасады фармальна, перадае ўладу «зіц-старшыні», застаючыся рэальным кіраўніком. Гэта магчыма, калі чалавеку не вельмі важныя вонкавыя атрыбуты ўлады, ён нармальна сябе пачувае ў статусе «шэрага кардынала». Як Уладзімір Пуцін у Расіі на чатыры гады перадаў пасаду прэзідэнта Дзмітрыю Мядзве-дзеву. Але гэта яўна не наш варыянт.

Нарэшце — гэта ўжо па-чацвёртае — схема «Пераемнік» не спрацуе і па прычыне сістэмнага характару. Існуюць розныя тыпалогіі аўтарытарных рэжымаў. Для нашага выпадку важны падзел на алігархічныя і персаналісцкія рэжымы…

Гістарычны досвед апошніх ста гадоў паказвае, што, як правіла, калі сыходзіць дыктатар, які доўгі час аднаасобна кіраваў краінай, то ягоным нашчадкам рэдка ўдаецца захаваць рэжым у ранейшым выглядзе, часцей за ўсё адбываецца яго трансфармацыя. Так было пасля смерці Іосіфа Сталіна ў СССР, Франсіска Франка ў Іспаніі, Іосіфа Броз Ціта ў Югаславіі і нават Маа Цзэдуна ў Кітаі. Мы бачым, як цяжка захаваць ранейшы рэжым цяперашняму прэзідэнту Венесуэлы Нікаласу Мадуры пасля смерці харызматычнага Уга Чавеса….

Таму ў цяперашняга беларускага ўладара няма іншага выйсця, як заставацца ва ўладзе пажыццёва. Парадокс у тым, што Лукашэнка — не толькі архітэктар і стваральнік гэтай сістэмы, але і яе закладнік. Ён не можа з яе выйсці, пакінуць сваю пасаду, нават калі б і хацеў. І гэта сапраўдная трагедыя, тупік, як для грамадства, дзяржавы, так і для самога Лукашэнкі. І нейкага легальнага варыянту выйсця з яго я не бачу.

(скарочана)

Валер Карбалевіч
"Новы Час"

ПРАПАНОВА

ДАВАЙЦЕ ГАВАРЫЦЬ ПРА НАША ЖЫЦЦЁ

Галоўны рэдактар «Советской Белоруссіі» Павел Якубовіч выступіў з праграмнай заявай у «Клубе рэдактараў» на «Беларусь-1», заклікаўшы абмяркоўваць жыццё Беларусі, а не расійскія гісторыі.

«Час нам, грамадзянам Беларусі, менш жыць жыццём іншай дзяржавы. Што нам гэтая гнюсная гісторыя вакол фільма „Мацільда"? Усе гэтыя звар'яцелыя барацьбіты, ваяўнічыя крыжакі... Нам гэта навошта? У нас гэтага няма і быць не павінна. Што нам гісторыя з гэтай Сабчак? ...

Да чаго я заклікаю? Усе мы, грамадзяне Беларусі, павінны ўсё больш і больш разумець, што ўжо 25 гадоў мы — незалежная еўрапейская дзяржава. А мы ўсё жывём дробнымі жарсцямі нейкіх маскоўскіх акцёраў, нейкімі скандальчыкамі, нейкімі Сабчак.

Давайце жыць беларускім сёння і тут. У нас адбываюцца не такія глабальныя і скандальныя падзеі, але мы жывём сваім жыццём, каб зрабіць наша жыццё нармальным ... Я гатовы гаварыць пра калег Лябедзьку, Статкевіча і іншых з нашмат большай цікавасцю, чым гісторыі Сабчак, нараджэнне ці гібель нейкай зоркі ў Расіі. Мы павінны ўрэшце разумець, што мы краіна».

Такім чынам Якубовіч адрэагаваў на прапанову старшыні Белтэлерадыёкампаніі Генадзя Давыдзькі абмеркаваць магчымы ўдзел Ксеніі Сабчак у прэзідэнцкіх выбарах у Расіі, а таксама развагі кіраўніцы холдынга «Мінск-Навіны» Кацярыны Дубінскай пра смерць артыста Дзмітрыя Мар'янава і праблемы ў сям'і Армэна Джыгарханяна.

"Наша Ніва"

РАСІЯ–БЕЛАРУСЬ

ЗРАБІЦЬ ПАСТЫ НА МЯЖЫ ЗЬ БЕЛАРУСЬСЮ

Памежныя пасты паміж Беларусьсю і Расеяй могуць зьявіцца на аўтастрадах і чыгунцы ўжо вясной 2018 году. Пра гэта заявіў сёньня намесьнік кіраўніка Міністэрства ўнутраных спраў Расеі Аляксандар Гаравы, паведамляе "Інтэрфакс".

Паводле расейскага боку, гэта зьвязана з чэмпіянатам сьвету па футболе, які пройдзе ў Расеі ў наступным годзе.

«Мы дастаткова жорстка будзем працаваць з траўня», — заявіў Гаравы ў ходзе пасяджэньня Савету Фэдэрацыі.

Магчымасьць зьяўленьня пастоў ён патлумачыў занепакоенасьцю расейскіх уладаў з нагоды адкрытасьці мяжы ва ўмовах, калі ўлады Беларусі дазволілі грамадзянам 80 краінаў сьвету прыяжджаць у сваю краіну бязь візы.

«Калі мы не ўніфікуем міграцыйнае заканадаўства і не пяройдзем на адзіную міграцыйную карту да сакавіка, урадам РФ папярэдне прапрацавана пытаньне аб увядзеньні часовых памежных пастоў як на аўтатрасе, так і на чыгунцы без прыпыненьня пасажырскіх цягнікоў», — сказаў Гаравы.

Першы намесьнік кіраўніка МУС падкрэсьліў, што ягонае ведамства турбуе таксама выкарыстаньне транзыту праз Беларусь людзьмі, якіх шукаюць расейскія праваахоўныя органы ў сувязі з падазронымі паездкамі ў Сырыю.

«Яны сёньня вяртаюцца ў Кіеў, едуць па дарозе, дзе таксама мяжа адкрытая, потым па Смаленскай трасе да нас», — сказаў Гаравы.

У студзені 2017 году прэзыдэнт Беларусі Аляксандар Лукашэнка сваім указам дазволіў грамадзянам 80 краінаў свету ўяжджаць у краіну бязь візаў на тэрмін, ня большы за 5 сутак. У пачатку лютага Фэдэральная служба бясьпекі Расеі аднавіла на мяжы зь Беларусьсю памежную зону, скасаваную ў 1995 годзе пасля падпісаньня Дамовы аб дружбе, добрасуседзтве і супрацоўніцтве паміж Расеяй і Беларусьсю.

"Радыё Свабода"

НАШЫ ЗАРОБКІ

ЗАРПЛАТУ В ТЫСЯЧУ РУБЛЕЙ ТОЛЬКО НА БУМАГЕ

Даже если средняя зарплата в Беларуси достигнет тысячи рублей, то большинство будет получать намного меньше. И меньше всех будут получать в раёнах Витебщины, которая возглавляет список беднейшего региона страны.

Только в двух регионах Беларуси средние зарплаты превысили пресловутую тысячу рублей, но Министерство труда и социальной защиты обещает до конца года выполнить доведенный президентом показатель. Эксперты не видят в этом смысла.

В самом бедном регионе получают в 2,5 раза меньше, чем в самом богатом

За восемь месяцев этого года только в Солигорском районе и Минске номинальная начисленная средняя заработная плата превысила тысячу рублей. В Солигорском районе она составила 1169,1 рубля, а в Минске — 1101,7 рубля. В тройку самых богатых регионов также попал Минский район. Здесь средняя зарплата составила 949,6 рубля.

Самым бедным по-прежнему остается Шарковщинский район. Здесь средняя зарплата за восемь месяцев составила 462,8 рубля. Она в 2,5 раза ниже, чем в Солигорском районе. В тройку самых бедных регионов также входят Бешенковичский (508,5 рубля) и Ушачский (511,7 рубля) районы.

Основной причиной разбежки в зарплатах эксперты считают наличие либо наоборот отсутствие крупных производств в регионе. Например, в Солигорском районе работает «Беларуськалий», а в Минске — Парк высоких технологий (ПВТ), где традиционно получают самые высокие зарплаты в стране.

«В стране есть ограниченное количество предприятий, где люди получают зарплату, которая сильно выше средней по стране. В первую очередь, это программисты, которые работают в компаниях, сконцентрированных в ПВТ. Также очевидно, что высокую зарплату получают те, кто имеет отношение к калийным удобрениям. Отсюда понятно, почему такие высокие средние зарплаты в Солигорском районе и Минске», — объясняет старший аналитик форекс-брокера «Альпари» Вадим Иосуб.

…«Вертикальщики понимают, что могут оказаться виноватыми при любом раскладе событий — за то, что не достигли этой тысячи либо за то, что искусственно нарисовали эту тысячу. Сейчас больше места для интерпретаций и поисков объяснений по сравнению с 2010 годом», — считает старший научный сотрудник Белорусского экономического исследовательско-образовательного центра (BEROC) Дмитрий Крук.

Эксперты не видят смысла в доведении средней зарплаты до тысячи рублей

Во время недавней прямой телефонной линии министр труда и социальной защиты Ирина Костевич признала, что в некоторых регионах рост средней зарплаты отстает от установленного графика, но пообещала, что плановое задание по достижению уровня заработной платы в среднем по стране в тысячу рублей будет выполнено. За восемь месяцев этого года она составила 784,5 рубля.

«С сентября повышена тарифная ставка первого разряда для работников бюджетной сферы, а также заработная плата госслужащих. Это окажет свое влияние на показатели роста зарплаты в целом по стране», — сказала Ирина Костевич.

Дмитрий Крук видит в гонке за зарплатой чисто политические корни. По его мнению, экономических оснований для такого уровня зарплаты нет. Эксперт полагает, что белорусские власти могут постепенно прийти к средней зарплате в тысячу рублей, но более важно, чтобы этот уровень зарплаты был устойчивым.

…Даже если план по средней зарплате выполнят, то подавляющее большинство населения будет получать намного меньше этой суммы, уверен Вадим Иосуб.

Он предлагает обратить внимание на другой, более объективный принцип расчета уровня доходов — медианную зарплату, которая отражает сумму в центре зарплатного ряда и делит его на две равные части. Этот показатель всегда ниже средней зарплаты — примерно на 30%.

«Иначе говоря, когда средняя зарплата по стране достигнет тысячи, это будет означать, что приблизительно 70% населения в стране будет получать ниже этой средней. За пределами того же Солигорска и Минска ниже средней будет получать 80-90% населения», — отмечает финансовый аналитик.

Кроме того, говоря о тысяче рублей, чиновники ведут речь о средней начисленной зарплате. Но после уплаты налогов пресловутая тысяча рублей превратится в сумму порядка 850 рублей. По этим причинам Вадим Иосуб считает показатель по средней зарплате, который высшее руководство страны взяло в качестве больше не экономической, а политической цели, фиктивным. Средняя зарплата в тысячу рублей будет существовать только в отчетах чиновников.

«Когда средняя зарплата достигнет тысячи рублей, подавляющее число людей в стране этой тысячи рублей у себя в кармане не обнаружат и будут негодовать по поводу того, что власти их в очередной раз обманули. Этот показатель даже при его достижении ничего кроме разочарования и озлобления у населения не вызовет», — подчеркивает старший аналитик форекс-брокера «Альпари».

(скарочана)

Александр Ярошевич
http://naviny.by

“ДЗЕДАЎШЧЫНА”

ЖАХЛІВЫЯ ПАДРАБЯЗНАСЬЦІ СЬМЕРЦІ САЛДАТА…

Блізкія 21-гадовага Аляксандра Коржыча перадалі ў рэдакцыю Радыё Свабода фотаздымкі цела загінулага, на якім відаць вялікія гематомы. Сям'я і сябры ня вераць у афіцыйную вэрсію і дабіваюцца расьследаваньня.

3 кастрычніка Аляксандра Коржыча нібыта знайшлі павешаным у вайсковай часткі пад Барысавым, дзе ён праходзіў тэрміновую службу. Паводле афіцыйнай вэрсіі, ён зьдзейсьніў суіцыд. Карэспандэнты Свабоды пагутарылі зь Сяргеем Дзятлам, блізкім сябрам, мужам стрыечнай сястры загінулага.

У рэдакцыі Радыё Свабода ёсьць фотаздымкі цела Аляксандра. На іх выразна відаць вялікія гематомы на галаве і тулаве.

Суразмоўца кажа, што ня верыць у афіцыйную вэрсію, як і ўсе сябры Аляксандра. Яны зьбіраюць усе магчымыя доказы таго, што Аляксандар Коржыч не зьбіраўся накладаць на сябе рукі, а таксама факты пра тое, што ў ягонай часьці была «дзедаўшчына». У панядзелак, 9 кастрычніка, сябры загінулага паедуць ў Сьледчы камітэт і пракуратуру дабівацца належнага расьследаваньня.

Як распавёў Сяргей Дзяцел, да войска Аляксандар Коржыч працаваў на станцыі тэхнічнага абслугоўваньня, рамантаваў аўтамабілі. Суразмоўца кажа, што Аляксандр вельмі любіў аўтамабілі і добра разьбіраўся ў іх. Перад сыходам у войска ён прадаў сваю машыну, каб на вяртаньні купіць іншую.

Аляксандар Коржыч быў адзіным дзіцём у сям'і, найбліжэйшай, апроч бацькоў, яму была стрыечная сястра, з мужам якой, Сяргеем Дзятлам, пагутарылі карэспандэнты Свабоды.

За два тыдні да сьмерці абяцаў маці прыйсьці ў звальненьне

«Яму ад войска ўвесь час адтэрміноўкі давалі, у яго былі праблемы з сэрцам. А апошні раз выдалі позву, прызналі годным. Ён сказаў, што бегаць ня будзе, адслужыць гэтыя паўтара года, і не будзе ніякіх праблем.

Перад тым як ісьці ў войска, пачаў рамонт у кватэры, паставіў кухню новую... А за два тыдні да сьмерці тэлефанаваў маці і казаў, што яму абяцаюць звальненьне на 3 дні, то ён прыедзе і даробіць адкосы на вокнах.

Апошнія гады я зь ім зьблізіўся, ён стаў больш дарослы, усім дапамагаў, хто да яго зьвяртаўся, і мне дапамагаў. Ён ніколі не адмовіў нікому. Трэба некуды паехаць хоць уначы — без праблемаў».

З карткі Аляксандра Коржыча ў час яго службы здымалі грошы ў розных гарадах

«Калі ён сыходзіў у войска, то з сабой узяў банкаўскую картку. На ёй было каля 500 рублёў. Усё выявілася таму, што гэтая банкаўская карта была прывязаная да ягонага айфона, які ён пакінуў у сябра перад сыходам у войска. У прыкладаньні на тэлефоне было бачна, што з гэтай карты ўсё здымаецца і здымаецца, і, у прынцыпе, зараз гэта можна ўжо поўнасьцю ўсё адсачыць. Зьняцьцё грошай адбывалася ў розных месцах — і ў Жодзіне, і ў „Барысаў-Арэне“, і ў Менску.

Ужо потым выявілася, што ўвесь час яму пераводзілі грошы — сваякі і сябры. Ён тэлефанаваў і прасіў у каго 30 рублёў, у каго 50. Але ў той час ніхто ня ведаў, што так шмат іх пераводзіцца. У яго было на карце 500 рублёў, і дзесьці 400 яшчэ накідалі сябры. Ну вось — дзесьці 900 рублёў за 4 месяцы ў яго „пайшло“.

Нам пасьля ўжо распавялі іншыя салдаты, што суткі знаходжаньня ў гэтай часьці, каб цябе не білі, „каштуюць“ 15 рублёў. Гэтыя грошы трэба плаціць сяржантам. Куды далей гэтыя грошы сыходзяць, ніхто не ведае. У галаве не ўкладаецца, што так можа быць.

Калі мама да яго езьдзіла, то ён ёй распавядаў, што грошы вымагаюць. Пра фізічны гвалт не казаў. Здавалася, усё было нармальна, але апошнія два тыдні да сьмерці ён перастаў тэлефанаваць зусім. А калі і тэлефанаваў, то зь нейкіх чужых тэлефонаў. Пасьля таго, як знайшлі яго мёртвым, пры ім тэлефону не было. А ягоны тэлефон апынуўся ў аднаго зь сяржантаў. Гэта мне сказаў камандзір, калі мы зь ім гутарылі. У ліставаньні з сябрамі ён паведамляў, што яму 4 тыдні заставалася да пераводу ў Слонім, казаў, што гэтыя 4 тыдні датрывае і перавядзецца адтуль».

«Яго не маглі знайсьці»

«Яны яго не маглі знайсьці, ён зьнік, і яны яго шукалі 5 дзён па часткі. 26 верасьня яго выпісалі з мэдроты, а пра ягоную сьмерць паведамілі 3 кастрычніка. Мы задавалі пытаньне, чаму нічога не паведамлялі сваякам за гэтыя дні, нам сказалі, што ў мэдроце думалі, што ён ужо ў часткі, а ў часткі думалі, што ён яшчэ ў мэдроце.

Нам не хацелі паказваць цела. Калі мы прыехалі ў Барысаў, першае пытаньне, якое нам задалі, — „як вы так хутка змаглі дабрацца?“ Мы 410 кіляметраў праехалі за тры гадзіны. Маме патэлефанавала дзесьці ў 21.40, яна патэлефанавала нам, прыехалі сябры яго, і мы праз хвілін трыццаць ужо выехалі. І прыехалі ў 2.30 ночы. Яны нас не чакалі. Яны ведалі, што бацька Сашы не жыве з мамай, ведалі, што мама адна.

Нас запрасіў адзін з камандзіраў. Усе апускаюць вочы долу. Ніхто нічога не тлумачыць. Нам казалі, што едзьце, маўляў, дадому, мы яго прывязем. Мы запярэчылі, што ня зьедзем, пакуль нам яго не пакажуць. Уначы нам не паказалі ані яго, ані месца, маўляў, працуе Сьледчы камітэт. Мы заначавалі ў Барысаве і запатрабавалі раніцай, каб нам паказалі яго. Нам паказалі яго толькі а 17-й гадзіне».

Што такое «сабачая сьмерць»?

«На галаве ў яго крывападцёк, і нейкія незразумелыя нібыта тоненькія адтуліны, як быццам яго шылам ці нечым такім калолі.

Ананімны вайсковец паведаміў нам, што яго знайшлі павешаным са зьвязанымі нагамі і на галаве было нешта кшталту балаклавы — у іх гэта называецца „сабачая сьмерць“. Накідваецца рэмень, які зацягваецца на шыі, а расьцягнуць яго немагчыма, таму што такі мэханізм там.

Я сам доктар, калі паказалі яго, першае пытаньне да судовага мэдыка было, чаго такая странгуляцыйная баразна. Калі чалавек сам вешаецца, яна ня можа быць аднолькавай па ўсёй акружнасьці. Калі ж чалавека душаць, у яго атрымоўваецца завершаная странгуляцыйная баразна. А калі чалавек вешаецца, яна больш выяўляецца сьпераду, а ззаду — меней, таму што ціск ззаду меншы.

Потым, калі запыталі ў сьледчага, каб патлумачыў, што здарылася, ён нам адказаў, што тут і тлумачыць няма чаго — гэта суіцыд».

«Ужо ня першы выпадак»

«Гэта ўжо ж ня першы выпадак такі ў гэтай часткі за год. І маёй жонцы тэлефануюць цяпер маці хлопцаў, якія загінулі да гэтага. І ўсё — адзін у адзін.

Хлопчык, які загінуў да Аляксандра, незадоўга патэлефанаваў бацькам, распавёў ім пра сваю сытуацыю, бацька патэлефанаваў начальніку часткі, пригразіў, што калі не разьбяруцца, то зьвернецца ў пракуратуру. Праз дзьве гадзіны сын перателефанаваў, што пытаньні ўсе ўрэгуляваныя, усё добра. А праз 12 гадзін бацькам патэлефанавалі і паведамілі, што ён павесіўся.

Калі было пахаваньне, прыехалі ж сюды і вайскоўцы. Пачалі зьбірацца Сашавы сябры, і калі ўжо ў двары не было дзе паркавацца, стаяла пад сотню чалавек, то прыехала міліцыя і стала паміж вайскоўцамі і людзьмі. Вельмі баяліся, што будзе самасуд.

Мама — просты чалавек, яна слаба разумее, як дабівацца. У яе зараз адна толькі мэта — каб Сашу адпелі. Бо ніхто адпяваць не захацеў. А я і сябры Сашы — мы будзем займацца расьсьледаваньнем».

«Радыё Свабода»

Заснавальнік: Салодкі Сяргей Аляксандравіч
Рэдактар: Шчамлёў Аляксандр Міхайлавіч

Адрас рэдакцыі: 211262, Шумілінскі раён, п/а Амбросавічы.
Тэл. 3-73-74, маб. +375299870742.
Газета выдаецца з верасня 2000 г.

Падпісана да друку 29.10.2017 у 17.40
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры дапамозе аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.